

NUMĂRUL 1,
NOIEMBRIE 2022

Minti colorate

revista elevilor din Școala Gimnazială
"Principesa Margareta"

București

Cuprins

<i>Profesorii noștri</i>	3
<i>Creație</i>	5
<i>Matematică</i>	15
<i>Istorie</i>	20
<i>Sport</i>	26
<i>Cinematografie</i>	28
<i>Tradiții românești</i>	31
<i>Activitățile noastre</i>	35
<i>Urmează...</i>	41

Pentru că sunt modelele noastre, pentru că îi respectăm și ne dorim să îi cunoaștem mai bine, ne-am propus ca în fiecare număr al revistei noastre să adăugăm un scurt interviu cu profesorii noștri.

PROFESORII NOȘTRI

*Interviu cu doamna director,
Turcsanyi-Manolescu
Daniela,
profesor de limba engleză*

Realizat de
Radu Alexandra, clasa a VII-a D
Sandu Daria, clasa a VIII-a D

1. Ce v-a motivat să fiți profesor ?

Am ales să fiu profesor deoarece m-a motivat dorința de a petrece timp cu copiii și de a-i învăța o materie pe care aproape toți elevii o iubesc.

2. Scopul profesorului este de a-i educa pe copii. Considerați că și profesorii învață de la elevi? Dumneavoastră ce ati învățat datorită activității la clasă?

Da, profesorii învață zilnic de la copii. În primul rând, învață ce le place copiilor, pot să își adapteze felul de predare și activitățile pe care le folosesc. Ar fi frumos dacă profesorii ar învăța de la copii cum să se joace. Am învățat să folosesc diverse aplicații, programe și jocuri de la copii.

3. Ce v-a determinat să alegeti materia pe care o predați?

Mi-a plăcut foarte mult cum sună limba engleză în filme și în cărțile de la școală. În plus, am admirat-o pe profesoara mea din clasa I.

4. Care este părerea dumneavoastră în legătură cu implicarea elevilor în activități interactive?

Activitățile interactive sunt plăcute de copii, sunt interesante și le oferă posibilitatea să lucreze în echipă, să fie creativi și să se simtă bine .

5. Care considerați că sunt diferențele între elevii de acum și elevii din generațiile trecute? Au elevii de acum alte nevoi ?

Elevii de acum 20 de ani erau mai atenți la ore, mai politicoși și mai bine pregătiți. Elevii de acum sunt mai expansivi și mai amuzanți. Într-o mică măsură nevoile elevilor de acum sunt diferite de cele ale elevilor din trecut. Cea mai importantă diferență ar fi cea de a petrece timp cu părinții lor făcând împreună lucruri care le plac

ENGLISH

CREATIE

Dincolo de agitația din fiecare zi, este important să ne hrănim sufletul cu lecturi, să ne lăsăm imaginația să dea naștere unor povești deosebite și unor versuri sensibile.

Așternem aici părți din sufletul nostru de scriitori

Casa bunicilor, o amintire

Ajung în fața porției ruginită. Iarba crescuse cu repeziciune de-ți ajungea la genunchi, casa bunicilor fiind de nerecunoscut. Deși copăceii voioși și păsărelele gureșe ce ciripeau mai înveseleau puțin atmosfera, tot simțeam un gol în suflet.

Deodată, EA îmi apare în minte. Bunica mea. Părul alb ca zăpada, obrajii ei roșii ca macul, deopotrivă plini de căldură, iar ochii de o culoare albastră ca marea încolută, asemenea personalității ei. Mă mângâia molcom pe obraz. Un val de căldură mi-a cuprins sufletul și mi-a provocat plânsetul. NU mai este. Tot ce simțisem în acea casă simțeam acum, totul la un loc, ceea ce-mi făceau lacrimile să curgă și mai repede. Toate amintirile cu bunica stăteau chiar în fața ochilor, fiecare într-un glob de sticlă. Sticla era atât de fragilă, încât dacă atingeam globul, aveam vaga impresie că se va sparge, iar eu nu-mi permitem acest lucru. Am ales să stau și să privesc cum cei doisprezece ani ai mei treceau acum ca o nălucă.

-Andra, trebuie să plecăm. Ești pregătită?

-Nu, mămucă. Așa cum nu am fost nici când anii rămași cu bunica au trecut atât de repede. Nu sunt încă gata să mă îndepărtez de ea. Nu așa.

Fără să-mi dau seama, tocmai mă reîntâlnisem cu bunica, sentimentele noastre ieșind la iveală mai repede ca oricând. Mi-am luat un răgaz, iar abia a doua zi mi-am dat seama că orice aş fi făcut, de aş fi putut controla apele, de aş fi avut puterea de înțelegere a oamenilor sau chiar puterea răbdării, o virtute esențială, însă prea rar întâlnită, nu o mai puteam aduce pe bunica înapoi.

EA era deja în drum spre poarta Raiului, de acolo începând o nouă viață, însă era tare dureros să știu că o va împac cu gândul că aşa trebuie să fie.

de Codin Andra

Clasa a VI-a D

Profesor coordonator: Pleșoiu Cătălina-Felicia

Prețuieste copilăria!

Copilăria... Cea mai frumoasă perioadă din viața tuturor. Ea pune bazele întregii vieți, iar apoi ne marchează în continuare și ne creează o nostalgie pură, o nostalgie pe care ai vrea să o derulezi la infinit...

Când suntem copii, avem senzația că totul este posibil. O lume în care prinții și printesele domină alături de noi, zmeii și balaurii trăiesc pe altă lume, iar în universul nostru domnește liniștea. Bunicii și părintii ne oferă cele mai frumoase momente din copilărie, pregătindu-ne pentru viață. Unica viață pe care o avem în față mult timp îndelungat.

Copilăria se mai poate transpune și printr-o „temelie de vise”. Visăm cu ochii deschiși la Moș Crăciun și la darurile acestuia, la plimbările cu bunicii prin grădină, la îmbrățișările calde ale mamei și la noptile în care nu voi am să dormim de dragul de-a auzi încă o povestioară. Parcă nici nu se observă creșterea majoră de la grijile că nu am primit o ciocolată, la grijile școlii. Din contră, visăm la o notă bună și la subiectele de examen.

Nu știu la altcineva cum este, dar se ivește mereu pe chipul meu un zâmbet atunci când îmi amintesc de ursulețul meu de plus, cu care îmi petreceam zilele alături de el. Trăiesc din nou și când mă uit în oglindă... Nu mai recunosc copilul care eram acum câțiva ani. Unde a dispărut ursulețul? Dar corcodușele adunate vara din copaci? Unde au dispărut toate? Când?

Timpul trece repede. Parcă ieri alergam pe câmpul cu flori alături de mama. Parcă ieri mă ținea bunica în brațe și-mi șoptea ceva hazliu la ureche. Însă, eu voi am să cresc mai repede. Voi am să fiu mare. Gândurile aceleia m-au făcut să nu realizez că mâine va fi aşa. Când suntem copii râdem și plângem foarte ușor, iertăm și uităm totul repede. Însă când ajungem la maturitate, ne dorim să fie la fel. Afisăm o figură neutră și asta este scăparea... Si totuși, nu mai suntem la fel de nerăbdători în privința lucrului mult-dorit, cum eram pe atunci cu jucăriile.

Astăzi, cei mici își trăiesc copilăriile prin prisma calculatorului. Jocurile virtuale sunt la ordinea zilei. Ei bine, am crescut cu memoriile naturii, în care mă așezam pe iarbă și deschideam cartea cu basme la istorioara pe care mi-a citit-o mama seara precedentă. Nu deschideam telefonul sau alt dispozitiv. Așa mi s-a format o plăcere de a petrece timp în natură.

Așadar, copilăria este cea mai frumoasă etapă a vieții, unde totul este și va fi posibil. Prețuieste-o! Este un timp mitic și fericit, în care visul devine realitate, iar realitatea devine basm.
de Biziniche Ana-Maria

Clasa a VIII-a D

Profesor coordonator: Pleșoiu Cătălina-Felicia

Suflet de copil

Nouă, copiilor, ni se văd tot timpul zâmbetele pe buze, iar sufletele noastre zburdă ca niște fluturași pe câmp. Părem fragili ca de porțelan, însă nu este chiar aşa. Unii copii vor să devină adulți imediat, dar întrebarea este de ce? Pentru a avea griji, responsabilități sau alte numeroase probleme ca oamenii mari? Și micuții au dificultăți, dar sunt minore. Copilăria este o etapă plină de o sumedenie de culori, voioșie și momente prețioase. Este cea în care tristețea nu există.

Toți îmi spun că port în mine un suflet de copil. Când eram mică, alergam cu veselie spre parc împreună cu bunicul meu, în fiecare zi. Chiar dacă l-am pierdut acum doi ani, el a rămas în inima mea, nu l-am uitat. Tot el m-a învățat și tabla înmulțirii și cea a împărțirii, însă și adunarea și scăderea, învățând aşadar printr-un joc de cărți, numit „Tabinet”. În minte că atunci când erau partide de tenis la televizor, priveam cu mare atenție totul, deoarece, tataie practicase în tinerețe acest sport. Pot spune că datorită lui sunt mai rezervată și tot de la el am aflat și că trebuie să-i ascult pe cei din preajma mea și să respect opiniile tuturor.

Nu am cuvinte să spun ce m-a învățat mama, mamicichi, deoarece ei îi dedic totul. Datorită ei sunt omul de azi. O iubesc foarte mult și nu îmi pot imagina viața fără ea. Mamicichi are o vorbă: nimeni nu o să-mi vrea binele cu adevărat, cum mi-l vor părinții și cei apropiati mie, dar și faptul că nu toți strălucim în aceeași clipă, ci atunci când ne este timpul. Mama este prietena mea cea mai bună.

De la bunica mea am absorbit o mulțime de calități, dar și niște defecte infime. Mereu mi-a îndeplinit toate dorințele. Mătușa mea m-a învățat să fiu ambicioasă și să nu mă las doborâtă de orice obstacol întâlnit și, de asemenea, să fiu calmă și să vorbesc suav precum o lebădă.

De la pisicuța mea, Mia, am învățat să fiu mai iubitoare cu cei din jur.

Am avut o copilărie ca toți copiii: ieșiri prin parc, școală, prieteni, familie, muzică... Poate alți copii nu au avut același noroc ca mine de a avea aşa multe persoane dragi alături: bunica, mama, verișorii care sunt ca și frații mei, dar și bunicul meu, care știu că de acolo de sus mă veghează și are grijă de mine.

Am fost copil, sunt și voi fi întotdeauna! Aceasta este copilăria mea!

de Bușe Anne-Marie

Clasa a VIII-a D

Profesor coordonator: Pleșoiu Cătălina-Felicia

O zi, o amintire și un ceai

Am privit de după scaunul din mijlocul camerei, prin obloanele maro, de pe care vopseaua se decojea de la ploaie și timp. Asta era ziua unei noi povești, una fără sfârșit.

Frigul de afară se zgribulea în haina de pe tine, dar eu tot am mers pe străzi, prin vânt, abia ajutându-mă să nu alunec pe gheăta de sub mine. Scrâșneam din picioare, dar îmi plăcea. Îmi plăcea cum se simtea frigul înconjurându-te, iar eu arzând pe dinăuntru. Ochii mi se mijneau și înroșeau privind prin petale de lalele la o altă lume.

Am vizitat orașul, unul minunat, dintr-o țară friguroasă, în Norvegia. Era frumos. Era lumina caldă care plutea pe lângă tine, făcându-te să crezi că zbori în neant. Am intrat într-una dintre biserici, iar lumânările și vocile de pe fundal mi se învârteau în minte. Am cântat odată cu toți, căci era vremea perfectă pentru o vacanță departe de lumea mea plină de cărți și de teme. Era o lume, o țară, în care am uitat de școală, am uitat de multe altele. Am stat în frig, cu ceaiul lângă mine și asta m-a făcut să nu-mi doresc mai mult.

Pentru că numai o zi te poate schimba. O zi, o amintire și un ceai. Iar eu încă mai cred că o astfel de zi nu se uită niciodată printre alte globuri gri cu amintiri. Oare greșesc?

de Albu Iulia
Clasa a VI-a D

Profesor coordonator: Pleșoiu Cătălina-Felicia

Interviu cu Alexandra Popa

clasa a VII-a E

-Bună, Alexandra! Am dori să îți luăm un scurt interviu.

-Bună, Matei! Sigur, cu mare drag!

-Am auzit că ești o bună scriitoare de poezii! Din ce te inspiri?

-Depinde de starea mea de spirit și de creativitatea mea din acel moment, dar în general îmi construiesc poeziile în funcție de sentimentele mele.

-Care sunt scriitorii tăi preferați?

-Tudor Arghezi și Mircea Sântimbreanu.

-Am auzit că ai participat la mai multe concursuri, iar una dintre screrile tale a ajuns într-o carte. Cum a fost experiența și cum se numește cartea?

-Cartea se numește "Basmele Reginei Maria", este o carte publicată de editura Casei Regale, în care am și eu o poveste, "Legenda iepurașului de Paște". Basmul a obținut premiul al II-lea la Concursul Internațional "Poveștile Reginei Maria", în această vară. Am fost foarte mândră de mine și pot să zic că a fost o experiență minunată.

-Cum și-a venit ideea aceasta și din ce te-ai inspirat?

-Auzisem mai de mult de acest concurs, eram în perioada Paștelui și tot auzeam de iepurașul de Paște, iar apoi mi-am imaginat cum ar fi ca acesta să aibă legătură cu sărbătoarea religioasă.

-Ce se întâmplă în poveste?

-- În poveste este vorba despre un iepuraș care se întâlnește cu Iisus Hristos, dar nu îți dau mai multe informații, te las să afli singur!

-De-abia aştept să o citesc, dar până atunci mai am câteva întrebări. Câte poezii ai scris și care este preferata ta?

-În jur de zece, iar poezia mea preferată cred că este "Prietenia".

-Mă bucur tare mult să știu că am o așa scriitoare în clasă și îmi propun să îți citesc toate poeziile!

Reporter: Matei Frăsineanu, clasa a VII-a E

A consemnat: Andreea Călugăru, clasa a VII-a E

Profesor coordonator: Borzan Iulia

Hoțul de vise

de Popa Alexandra

Clasa a VII-a E

Profesor coordonator: Borzan Iulia

Mă ascund după o speranță.
Închid ochii și uit,
Mă tot feresc de-a noptii ceață,
Nu încerc să lupt.

Sunt o simplă, cenușie
Existență fără scop
De a mărilor putere
Eu mă apăr cu-n prosop.

Sunt un bob tăcut de lavă
Din vulcanul demult stins
Al cântărilor de slavă;
Sunt un licăr demult nins.

Sunt un cer fără petale
Sunt o floare fără zori
Sunt un cântec plin de jale
Al ființelor din nori.

Mă strecor în reveria
Fiecarui ciob de stea
Și adorm purtând solia
Visului cuprins în ea.

Sunt o simplă, cenușie
Existență fără vise
Mă strecor doar unde seara
Găsesc geamurile-nchise.

Cântec simplu

de Popa Alexandra

Clasa a VII-a E

Profesor coordonator: Borzan Iulia

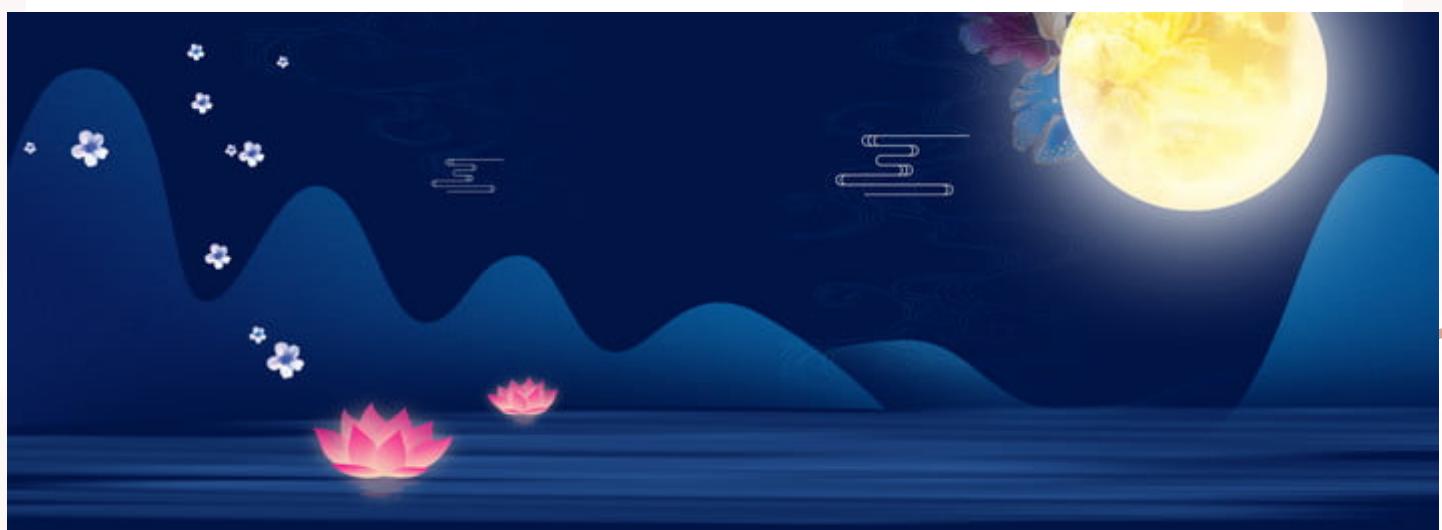
Nu cred că-o să ajungi departe
În goana ta spre alte zări;
Vezi, te vei prăbuși în noapte:
În stele sunt ascunse mări.

Nu-ncerc s-alung nemărginirea
Cu un surâs: e în zadar
Să crezi mereu în fericirea
Pe care-o s-o primești în dar.

Și să iubești un cer albastru
Și lacrimi umede și reci;
În nori se va ascunde-un astru:
Uitat e soarele pe veci.

Un cântec să răsune-n noapte:
Spre strălucirea de o clipă
Alunecă tăcute șoapte
Cum bate-a vântului aripă.

Alungă vise fără viață,
Din sufletul ce nu e fum
Poate-ți va arăta o față
Norocul, vestitorul bun.

Spaima de vise

de Popa Alexandra
Clasa a VII-a E

Profesor coordonator: Borzan Iulia

Alung visurile-clipe
Coborâte dintre nori
Cu-ale vântului risipe
Care cad cu primii zori.

Alung zâmbetele noptii
Ce alunecă pe strune
Într-o lume necuprinsă
De zadarnica genune.

Alung gândurile-toate
Ale unei duse lupte
Cu ființele din noapte,
Cu ființele mărunte.

Poate, când vor trece anii,
Voi chema, cu asfințitul
Să-mi înduplece tiranii
Și cu visele-sfârșitul.

Furtunile ascunse

de Popa Alexandra
Clasa a VII-a E

Profesor coordonator: Borzan Iulia

Furtunile ascunse, pierdute și uitate
Își mai păstrează umbra departe-ntr-o cetate
Ascuns este și gândul, uitat este și el
Pierdută fericirea într-un străvechi castel.

Te-aștept, de ani o sută,
Într-un străvechi palat
Fantomă pribegită în gândul cel uitat
Te-aștept și sper într-una în cerul de vacanță
Că-mi vei găsi făptura ascunsă-ntr-o speranță.

De mii de ani, pământul trimite-n alte zări
Și gânduri abătute și tainice visări
Te-așteaptă de milenii s-ajungi să-l cucerești,
O taină e pământul, o taină să trăiești.

Pentru tine, mamă !

de Vasile Maria Diana

Clasa a VII-a C

Profesor coordonator: Pleșoiu Cătălina-Felicia

Primii pași cu tine i-am făcut,
Vorbe dulci am avut
Inima mi-ai alinat-o
Și mintea mi-ai luminat-o.

Multe-n viață m-ai învățat,
Și calea bună am urmat
Mamă, mult te mai iubesc,
Cu dragoste, te prețuiesc !

Pentru mine ai trudit
Știu că te-ai mai necăjit
Un bun părinte vei fi mereu,
Înger păzitor, în sufletul meu.

Pe drumul ce m-aș duce,
Tot la tine aş ajunge.
Dragostea rămâne vie,
Se datorează numai ţie !

Ulița timpului

Cartea toamnei s-a deschis la pagina iubirii.
Gânduri multe s-au aprins în interiorul inimii.

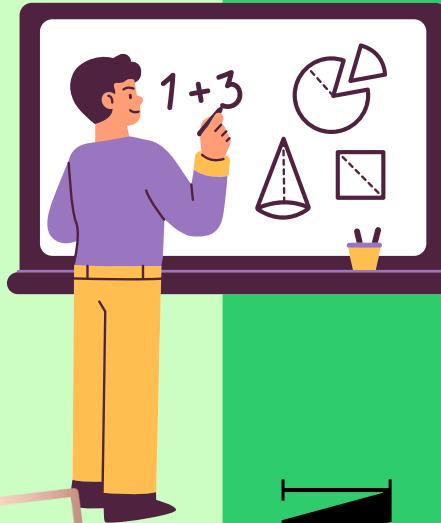
Bate vântul frunzele,
Duce amintirile
Pe ulița timpului... departe,
Făurind o altă carte.

Alt scenariu-n mintea mea,
Ce promite altceva...
Un episod de nedescris,
Un fir al timpului promis...
Să înnodăm brățările prieteniei,
Din timpul copilăriei.

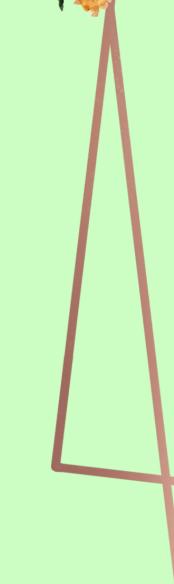
de Sandu Daria
Clasa a VII-a C

Profesor coordonator: Pleșoiu Cătălina-Felicia

MATEMATICĂ

Lumea noastră ar arăta total diferit fără matematica folosită pretutindeni. Pentru a avea o minte mai colorată și mai creativă, echipa de redacție vă invită să cunoașteți și o altfel de matematică!

Matematica

Andra Codin, clasa a VI-a D
prof. îndrumător: Horia G. Georgescu

“Nu omul deschide cartea de matematică, ci matematica deschide mintea omului.”

Ce este matematica?

Cu toții ne-am pus întrebarea asta, nu? Ei bine, deși este o întrebare banală, răspunsul “teoretic” este destul de pomos. Așa că, fără a vă plăcăti cu informații științifice, matematica este o artă. Simplu, nu? Aici intervine datoria mea: aceea de a vă purta într-o scurtă expediție în lumea matematicii și de a vă explica, cât mai modest, importanța mai puțin cunoscută a matematicii.

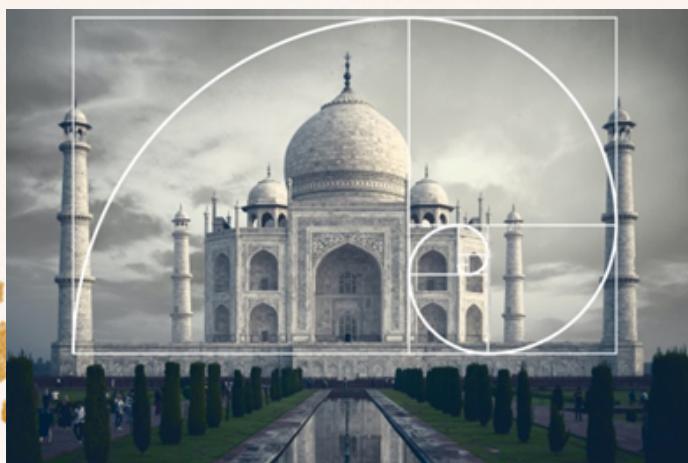
De ce învățăm matematica?

„Matematica face invizibilul vizibil.” - Keith Devlin

Ei bine, învățăm matematica pentru a ne dezvolta creativitatea, gândirea logică, gândirea critică și, de asemenea, memoria. Matematica este folosită și în arhitectură, artă, economie, tehnologie și.a. După cum puteți vedea, matematica este folosită peste tot! Imaginea-vă lumea fără telefoane mobile, tablete, electrocasnice și aşa mai departe. Ar fi un lucru absolut ciudat pentru zilele noastre!

Ce contribuții are matematica în viața cotidiană?

În arhitectură și design interior: geometria joacă un rol foarte important, chiar și în cazul unor situații simple, precum calcularea ariilor și a perimetrelor. De exemplu, dacă un muncitor dorește să pună gresie, va avea nevoie de calcule matematice exacte pentru a se dumiri cu privire la numărul plăcilor de gresie. De asemenea, este bine-cunoscută legătura dintre Secțiunea de aur și Taj Mahal (a se vedea imaginea alăturată) sau alte construcții istorice.

1

În artă:
nu știu dacă știți, dar pe lângă faptul că numele său complet are 103 litere, un alt lucru neobișnuit la Picasso era viziunea ciudată pe care o avea despre simetrie.

2

Multe picturi renumite ca "Femme au béret à la robe quadrillée" [1] și "Portrait de Dora Maar" [2] reflectă acest fapt.

În economie: acesta, din punctul meu de vedere, este un subiect destul de complicat, însă ce vă pot spune este că matematicianul John Nash, preocupat de Teoria jocurilor, a obținut premiul Nobel în economie în anul 1994 pentru cercetările sale.

Acestea sunt doar câteva exemple ale rolurilor pe care matematica le are în diferite ramuri. Vă provo căutați și voi alte domenii în care matematica are aplicabilitate.

De asemenea, pentru a înțelege mai bine complexitatea matematicii, vă propun să priviți imaginea de mai jos:

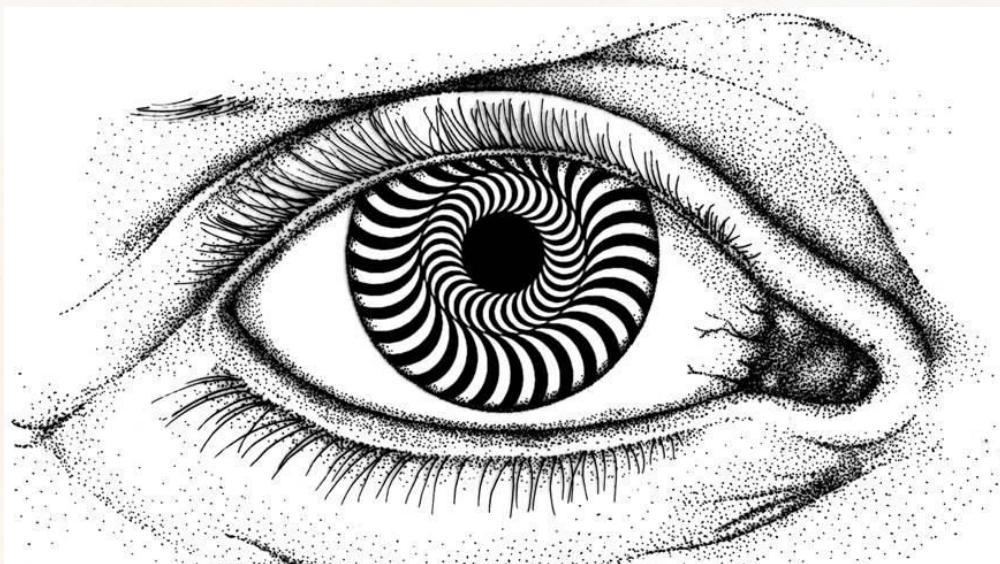

Matematica poate fi privită ca un aisberg: dacă o studiezi pentru puțin timp, te vei gândi că este grea și inutilă, dar dacă o studiezi îndelung, vei descoperi că are o mulțime de întrebuițări.

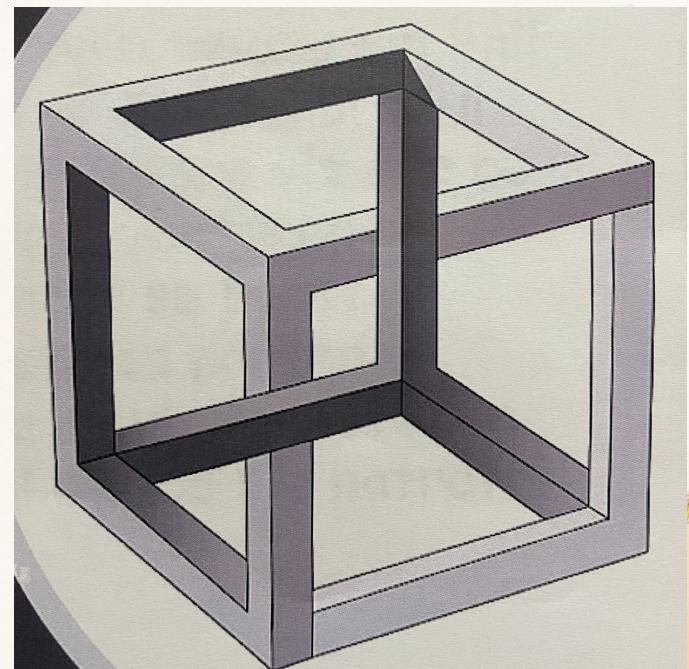
Surse: stock.adobe.com și discuții din cadrul orelor de optional de matematică.

Iluzii optice

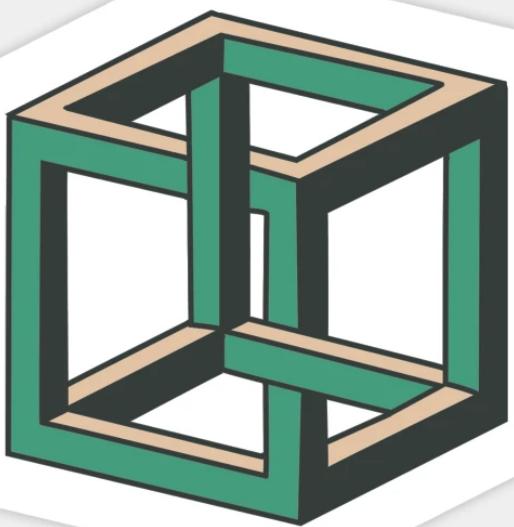
prof. îndrumător: Pascu Antoaneta

Cubul Necker este o iluzie optică publicată pentru prima dată ca romboid în 1832 de către elvețianul cristalograf Louis Albert Necker. Este un model simplu, cadru din linii continue al desenului unui cub, fără repere vizuale cu privire la orientarea sa, astfel încât se poate interpreta că partea frontală a cubului este fie pătratul de jos, fie pătratul de sus.

O iluzie optică este un tip de iluzie caracterizată prin imagini percepute vizual care sunt înșelătoare. Informațiile culese de ochi sunt interpretate de creier pentru a da percepția că ceva este prezent atunci când nu este.

Efectul este interesant deoarece fiecare parte a imaginii este ambiguă în sine. Totuși, sistemul vizual uman alege o interpretare a fiecărei părți care face ca întregul să fie consistent. Cubul Necker este folosit uneori pentru a testa modelele computerizate ale sistemului vizual uman pentru a vedea dacă acestea pot ajunge la interpretări consecvente ale imaginii, la fel ca și oamenii.

Oamenii nu văd, de obicei, o interpretare inconsecventă a cubului. Un cub ale cărui margini traversează într-o manieră incoerentă este un exemplu de obiect imposibil, în special un cub imposibil.

ISTORIE

Indiferent de epoca istorică, trecutul ne definește. Fie că suntem pasionați de preistorie sau de epoca contemporană, de istoria culturală, ori de cea politică sau militară, tot ce trebuie să facem este să aruncăm o privire în istorie și să ne lăsăm purtați de val pentru a-i înțelege pe oamenii din trecut. Înțelegându-i pe ei, ne vom înțelege pe noi.

Istoria din jurnale...

"Jurnal de război" din al Doilea Război Mondial

de Predescu Sofia, clasa a V-a D
prof. Îndrumător: Curăvalea Flavia

Mă aflam la bunicii din partea tatălui, în vacanța de vară. Mă uitam în bibliotecă și nu știam ce carte să citesc. Tata m-a văzut că eram nehotărâtă și mi-a recomandat o poveste scrisă în "Almanahul educației" și m-a asigurat că voi avea parte de o surpriză foarte mare.

Am deschis almanahul și am găsit titlul "Jurnal de război", scris de Vasile Bunescu.

Am citit:

"29 decembrie 1944. Împreună cu două subunități sovietice eliberasem satul Kistarksa, de circa jumătate de oră. În momentele acestea de liniște, care ne îngrijorau mai tare decât un atac însotit de vijelii de artillerie, primim ordin să ne retragem înapoia satului, la podețul care intra în sat dinspre stânga.

Aici suntem adunați toți ofițerii care mai rămăsesem și maiorul Precul Dionise, comandantul batalionului. Așteptăm seara și în liniștea și disciplina acestui batalion, numit batalion model de armată, ne deplasăm spre dispozitivul de atac.

În dimineața zilei de 30 decembrie, la orele 7, când încă se îngâna ziua cu noaptea, intrasem deja în dispozitiv, chiar pe brațele poziției de apărare ale inamicului. Plutonul 1 nu avea nicio legătură la dreapta, ba aş putea spune că avea numai cu inamicul, care se găsea în aceeași linie, în același sistem de tranșee.

Nu puteam să înaintăm decât circa 150 m, căci un foc năprasnic de arme automate ne primește din față și din dreapta. Eram acum însă mai puțini. Căzuseră 12 ostași.

*Chiar comandatul companiei a 3-a ("vijelia" în con vorbiri telefonice), locotenent de rezervă **Predescu Laurențiu**, învățător din părțile Vâlcii, este rănit.*

Îl târam în tranșee, îi bandajam rănilor: două gloanțe îi perforaseră brațul și antebrațul drept. Cu lacrimile în ochi ne despărțim de cel care îmi insuflase atât increderea în oameni și care știuse să facă din noi toți, ostașii și ofițerii companiei, o adevărată unitate.

A doua zi, 31 decembrie, se petrec lucruri deosebite. La orele 14 primim ordin de atac. Nu se face pregătire de artillerie și inamicul este surprins.

În sfârșit, cucerim obiectivul. Comunicăm la comanda batalionului și din nou maiorului Precul Dionisie are ocazia să raporteze Diviziei a 2-a încă o misiune îndeplinită. Rămânem doar 16 în compania a 3-a.

Raport simplu. Ne obișnuisem să ne încăm durerea și să raportăm osteșește.”

După ce am terminat de citit, am vorbit cu tata și mi-a spus că Vasile Bunescu a fost camaradul de arme al străbunicului meu, Predescu Laurențiu. Mare mi-a fost bucuria când am aflat că amândoi s-au întors cu bine din război, iar prietenia lor a durat toată viața. După ce am citit aceste rânduri, mi-am dat seama că mi-aș fi dorit să fi avut ocazia să îi întâlnesc pe amândoi pentru a le asculta întâmplările captivante prin care au trecut..

Întâmplările istorice citite în cărțile și articolele despre trecutul istoric al popoarelor îmi deschid, precum un tunel, imaginea despre timpurile, obiceiurile și preocupările acelor generații și mă ajută să înțeleg societățile din alte timpuri.

Istoria popoarelor antice...

China antică

de Vasile Daria și Tănăsescu Eva, clasa a V-a D
prof. Îndrumător: Curăvalea Flavia

China antică este un tărâm vast plin de cultură și civilizație, ieșit din comun prin farmecul său. Pasiunea noastră pentru această țară s-a născut datorită frumuseții ei, a oamenilor inovatori și datorită culturii deosebite.

Această țară are o istorie bogată de-a lungul căreia s-au remarcat mai multe dinastii. Cele mai importante sunt: dinastia Shang, dinastia Qin, dinastia Han și dinastia Tang. Societatea Chinei antice era împărțită în patru clase sociale: Învățații, Țăranii, Meșteșugarii și Negustorii.

Un moment important din istoria Chinei este atunci când Qin Shi Huangdi le-a poruncit supușilor să construiască drumuri și canale și să unească zidurile de apărare existente într-un singur zid lung, numit Zidul Chinezesc. Cu ajutorul acestuia, China a avut o perioadă de prosperitate deoarece a fost protejată de pericolul extern.

Civilizația Chinei a urmat, încă din cele mai vechi timpuri, trei moduri de viață care sunt promovate și în zilele noastre. Taoismul, Confucianismul, Budismul care apreciază bunătatea, autocontrolul, înțelepciunea, calmul și dragostea. De asemenea, viața noastră a devenit mult mai ușoară cu ajutorul câtorva invenții ale chinezilor: mătasea, hârtia, busola și praful de pușcă.

Ştiați că...

- În timpul dinastiei Shang oamenii foloseau metode avansate pentru prelucrarea bronzului?
- doar împărații aveau voie să poarte culoarea galbenă?

Bătălia de la Midway

-Al Doilea Război Mondial-

prof. Îndrumător: Curăvalea Flavia

Toată lumea a auzit de al Doilea Război Mondial, de atrocitatele războiului, de invențiile ingenioase ale germanilor privind armele de război și de eforturile criptanalaliștilor privind descifrarea Enigmei.

Nu mulți știu despre importanța bătăliei de la Midway (4-7 iunie 1942), bătălia care a schimbat cursul războiului în Pacific deoarece marina Statelor Unite a învins definitiv marina imperială japoneză.

După bombardarea bazei militare din Pearl Harbor de către japonezi, americanii au conștientizat că nu erau chiar protejați de cele două oceane care le înconjoară continentul și au decis să participe la război de partea forțelor aliate (Marea Britanie și Rusia) împotriva puterilor Axei (Germania, Japonia, Italia).

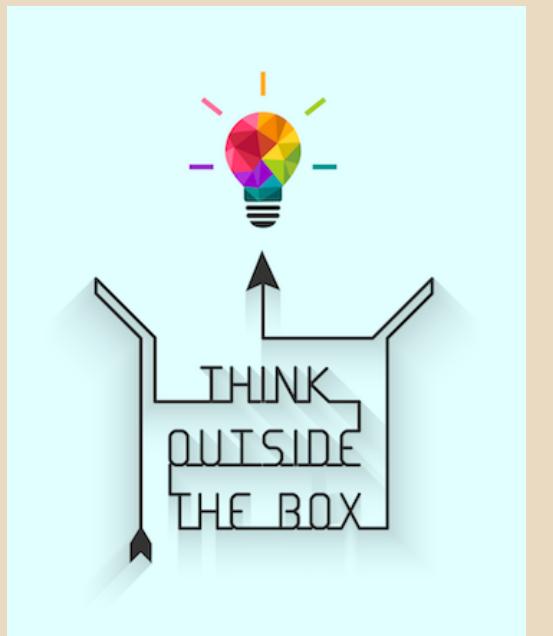

Istoria militară...

Japonezii au mizat pe un atac fulgerător asupra flotei americane și au încercat să îi atragă pe aceștia într-o capcană în zona atolului Midway. Ei au sperat că o altă înfrângere demoralizatoare avea să îi facă pe americanii să capituleze. Ceea ce nu au știut ei era că americanii, cu ajutorul criptanalistenilor, au descifrat codul naval al japonezilor și au aflat toate detaliile atacului. Astfel, americanii au știut ziua în care urmău să fie atacați precum și strategia japonezilor. Forțele navale americane au reușit să distrugă mare parte din flota japoneză, conducând la cea mai mare înfrângere a japonezilor din ultimii 350 ani. În urma victoriei, americanii au reușit să își consolideze poziția strategică în Pacific și să contribuie la înfrângerea puterilor Axei.

Când citești despre bătălii celebre nu afli doar despre strategiile militare folosite sau condițiile oribile în care soldații au luptat, ci și despre eforturile oamenilor din spatele frontului care au ajutat enorm în victoria acestora. Fiecare campanie militară îți poate forma o idee privind munca fiecărui om care a participat în război, indiferent de succesul acestora. O bătălie nu înseamnă doar victime, pierzători și câștigători, ci și efectul acestor lupte asupra oamenilor și asupra conflictului din care fac parte, de aceea studierea unor astfel de evenimente ne oferă o imagine de ansamblu și ne ajută să ne dezvoltăm gândirea analitică.

Pentru că sportul este foarte important pentru dezvoltarea noastră fizică și psihică, am decis să promovăm elevii care au rezultate deosebite în acest domeniu și să învățăm din munca depusă de ei

SPORT

Interview cu Vasilică Bianca

*Nicoleta, multiplă
campionă la kempo*

Realizat de Alecu
Bianca, clasa a VIII-a D

Cum ai ajuns să faci acest sport?

Părinții mei au vrut să practic sport de când eram mică. Așadar, mi-au oferit libertatea de a experimenta, încercând să mă ajute să aleg și să descopăr. Am practicat: karate, volei, dans, înnot, chiar și canto, deși nu se numără pe lista sporturilor, și m-am oprit la kempo. În cele din urmă, mi-a plăcut deosebit de mult sportul de contact.

Când ai început să practici kempo?

Am început în octombrie 2014.

Ce te motivează să continui acest sport?

Motivația de a continua constă în dezvoltarea mea atât fizică, cât și psihică, în a excela și a scoate mereu o variantă mai bună, perfecționată a mea.

Ce îți place cel mai mult la kempo?

Pot spune că-mi place tot. Antrenamentele, exercițiile, examenele, competițiile și durerile formează un întreg ce în final, e perfect. Deși suntem în anul 2022, fetele încă sunt privite ca fiind inferioare băieților, așadar, inclusiv intimidarea unora când aud de sportul pe care îl practic e satisfăcătoare.

Cum sunt antrenorii?

Antrenorii sunt demni doar de laude. Mi-au fost alături mereu, m-au încurajat și m-au învățat multe lucruri frumoase pentru care le sunt recunoscătoare. Pe lângă statutul de antrenori, ne-au fost și prieteni. Mereu a existat o relație bună între noi, respect reciproc și sprijin.

La câte concursuri ai participat?

Am participat în total la peste 30 de concursuri naționale, europene de diferite tipuri. Am excelat la competițiile de full-kempo și kickboxing, obținând locul 1 la Campionatul European de Kempo, în anul 2016, fiind multiplă campioană națională și multiplă campioană locală.

A existat un moment în care ai vrut să renunți?

Nu au existat momente în care am vrut să renunț. Am avut însă o pauză, dar nu din această cauză. Au fost momente grele, trebuie să recunosc, dar nu îndeajuns pentru a mă face să renunț.

Ai recomanda și altora să înceapă acest sport? Dacă da, de ce?

Aș recomanda cu toată inima kempo. Consider că te ajută să dezvolți multe calități, precum: disciplină, respect de sine, seriozitate, ambiție și sârghiuință. De asemenea, înveți tehnici de autoapărare, necesare tuturor, indiferent de vîrstă sau sex. Pot spune că te redescoperi ca persoană și este cu siguranță un sport benefic.

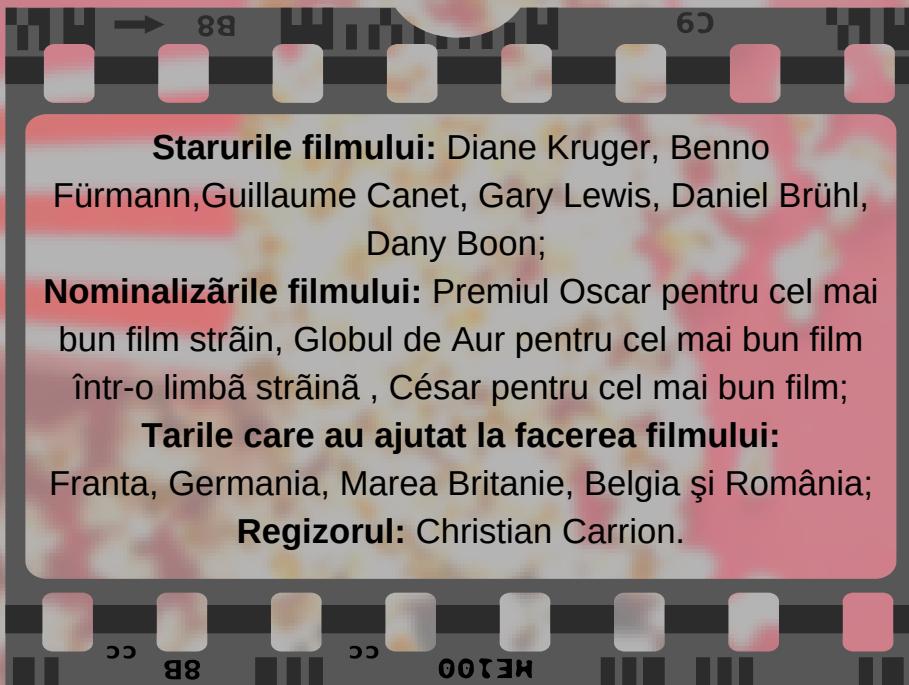
CINEMATOGRAFIE

Pentru că filmele sunt atât de importante pentru noi, ne oferă modele și ne conturează modul de gândire, ne-am gândit să aducem în aceste pagini și recenziile unora dintre cele mai reușite filme

Joyeux Noel

de Sasha Gheorghiu, clasa a VII-a D
prof. Îndrumător Curăvalea Flavia

Despre ce este filmul?

Filmul urmărește povestea lui Nikolaus Sprink, un tenor german, care, în 1914, împreună cu soția sa, Anna Sorensen, o soprano, se duce pe frontul de vest al Germaniei și cântă soldaților în Ajunul Crăciunului. Soldații din tranșeele scoțiene și franceze au auzit și au început să cânte și ei. Liderii francezi, germani și scoțieni s-au întâlnit și au decis să nu se lupte în acea seară. Soldații s-au împrietenit cu inamicul, făcând și schimburi de adrese pentru a se întâlni după război. În seara aceea au cântat, s-au bucurat și au petrecut ca și cum nu era război.

Este un film atât de complex încât îmi este greu să scriu atât de puțin despre el! Are multe straturi în care poate înțeles. Voi începe prin a spune că este o poveste înduioșătoare, despre bunătatea din oameni și faptul că ea nu se pierde nici în cele mai întunecate locuri, cum ar fi frontul de luptă.

Ajunul Crăciunului este momentul în care toată familia se adună lângă brad și uită toate neînțelegerile din timpul anului. Acest film ne arată că, dacă se poate întâmpla acest lucru între inamici, pe frontul de luptă, atunci se poate întâmpla în orice context. Uneori, în momentele grele, nu mai putem vedea lumină de la capătul tunelului. Soldații au supraviețuit în război prin curajul nemărginit și puterea de a vedea binele.

Răzoaiele, în general, sunt duse de oameni care nu vor conflict, nu vor să ucidă. Filmul este și un omagiu adus soldaților care au fraternizat în război. Personajele sunt bine construite și ajungi să empatizezi cu ele până la final. Cinematografia este impecabilă, cu secvențe filmate frumos. De asemenea, cei care au făcut costumele și au avut grijă de recuzita folosită sunt foarte pricepuți, respectând detaliile legate de perioada și locul întâmplărilor.

Este un film foarte bun și îl recomand oricui pentru că oferă o nouă perspectivă asupra războiului și asupra soldaților care luptau până la moarte.

Din film putem învăța și o lecție importantă de viață:

BUNĂTATEA

CC
8B

CC

MEI 000

C9

TRADIȚII ROMÂNEȘTI

Să ne aplecăm privirea și asupra altor subiecte demne de abordat în paginile acestei reviste, cu speranța că vă vor reține atenția. Ne vom referi în cele ce urmează la câteva informații privind tradițiile românești ce au loc de Sfântul Apostol Andrei, patronul spiritual al românilor, pe care-l prăznuim la finalul acestei luni.

Traditii romanesti / 30 Noiembrie - "Noaptea Sfântului Andrei"

prof. Iulia Borzan

Ziua Sfântului Andrei se cheamă și Ziua lupului sau Gadinetul șchiop. Se știe ce a simbolizat lupul pentru daci, dacă însuși steagul lor avea înfățișarea unui balaur cu cap de lup. Încă se mai crede că în ziua de 30 noiembrie, lupul devine mai sprinten, își poate îndoia gâtul țeapăn și nimic nu scapă dinaintea lui.

În noaptea de 30 noiembrie lupii se adună, iar Sf. Andrei împarte prada fiecărui lup, pentru iarna care începe. Ca să-și apere gospodăria de lupi, se obișnuiește și astăzi la țară să se ungă țărușii de la poartă, ferestrele și pragul ușilor cu usturoi. Alți gospodari fac o cruce de ceară și o lipesc la vite, însă numai la cele de parte bărbătească, pe cornul drept.

Tot din cauza lupilor, nu se mătură toată ziua, nu se dă gunoiul afară, nu se piaptănă, nu se face pomană și nu se dă nimic cu împrumut. Dacă stăpânii casei nu muncesc, lupul nu se poate aprobia. Totuși, când soarta scrie altfel, primejdia nu se poate îndepărta, căci peste cele hotărâte de Sf. Andrei, nimeni nu poate trece.

În acea noapte vorbesc toate animalele, dar cine le ascultă ce spun, moare. La miezul noptii de Sf. Andrei se deschid cerurile.

Noaptea strigoilor

În credințele poporului român de pretutindeni, în noaptea de Sf. Andrei, pe 29 noiembrie, ies strigoii. Cine sunt strigoii? Sunt spirite ale morților care nu ajung în lumea de "dincolo" sau care refuză să se mai întoarcă "acolo" după ce își vizitează rudele, la marile sărbători calendaristice.

Strigoii devin foarte periculoși pentru cei vii: iau viața rудelor, aduc boli, grindină și alte suferințe. După retele provocate și locul unde activează, ei pot fi de apă și de uscat, de vite și de stupi, de ploi și de foc.

Se mai spune că ei dansează pe la răspântiile drumurilor, până la cântatul cocoșilor. Ei se bat cu strigoii vii, adică cu strigoii-oameni. A doua zi, aceștia se cunosc după zgârieturile pe care le au pe față. Când nu au cu cine să se războiască, se duc pe la casele oamenilor, dar toate gospodinele au luat măsuri de apărare: au mâncat usturoi, s-au uns pe frunte, pe piept, pe spate și la încheieturile trupului. Au uns ferestrele, ușile, hornurile, scările, clanțele ușilor, boii și vacile la coarne. Unii astupă și hornul sobei. Dacă strigoii nu găsesc niciun loc pe unde să intre în casă, atunci caută să-i cheme afară pe cei dinăuntru. Strigoilul vine și strigă la fereastră: "Ai mâncat usturoi?". Dacă omul răspunde, îl muștește, iar dacă tace, pleacă și încearcă pe la cei care n-au mâncat usturoi.

Noaptea vrăjilor și a farmecelor

În credințele populare, noaptea Sf. Andrei este una dintre cele mai importante din an, pentru vrăji și farmece.

În noaptea de Sf. Andrei, ca să-și viseze ursitul, fetele își pun sub pernă 41 de boabe de grâu și dacă visează că le ia cineva grâul, se vor mărita.

Fetele mai fac un colac din pâine dospită, punând în mijlocul lui câte un cățel de usturoi. Dus acasă, colacul este așezat într-un loc călduros, unde este lăsat vreme de o săptămână. Dacă răsare usturoiul din mijlocul colacului, fata va fi cu noroc.

Unele fete merg în această noapte la fântână, aprind acolo o lumânare de la Paști și o afundă cu ajutorul găleții. Când fața apei este luminată bine, fata zice: "Sfinte Andrei,/ Scoate-i chipul în fața apei,/ Ca în vis să-l visez,/ C-aievea să-l văz!"

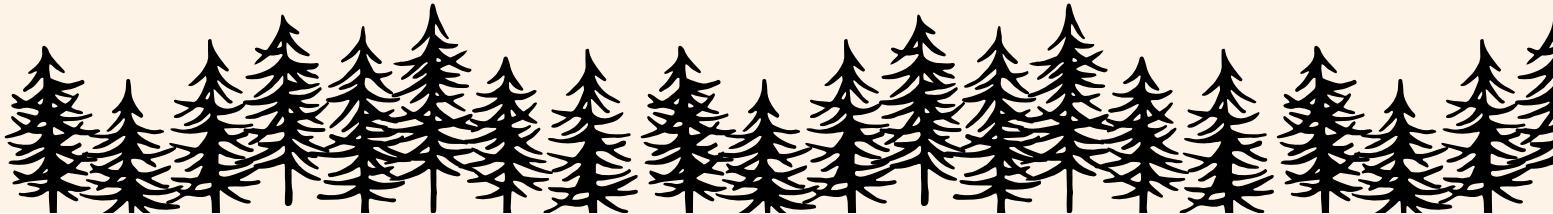
Atunci, apa din fântână se tulbură și fata își vede, se spune, chipul ursitului.

În seara Sfântului Andrei, toți ai casei seamănă grâu în câte o strachină. Cel căruia îi răsare grâul și îi crește mai frumos, îi va merge mai bine.

Tot în această noapte se fac observații meteorologice: dacă luna va fi plină și cerul senin, se zice că iarna va fi ușoară. Dacă luna va fi plină, dar cerul întunecat, dacă va ninge sau va ploua, peste iarnă vor fi zăpezi mari și grele.

De la această zi și până la Crăciun, gospodinele nu mai țes la război și nu torc, de frică să nu se supere Maica Domnului pe ele.

Sfântul Andrei este socotit început de iarnă, numindu-se din această cauză "Andrei-de-iarnă".

ACTIVITĂȚE NOASTRE

Deși anul școlar a început de puțin timp, în școala noastră deja au avut loc evenimente interesante.

Consiliul elevilor a fost activ în această perioadă și promite să vină și cu alte activități care să ne bucure pe toți.

Târgul de Halloween

de Luca Strâmbeanu, clasa a VIII-a D

Salutări! Cu toții am auzit de târgul organizat în datele de 18 și 19 octombrie. Dar, nu în detaliu, nu? Ei bine, vreau să vă ofer amănunte despre târg, despre toată munca depusă pentru ca totul să meargă ca pe roate și despre rezultatele acestui eveniment.

În primul rând, mulțumiri din partea redacției și din partea doamnei de istorie pentru participarea într-un număr atât de mare la acest eveniment! Acest lucru demonstrează încă o dată că suntem un colectiv empatic, care se ajută la nevoie.

Atmosfera de pe holul de la etajul 1 în pauzele celor două zile de târg este greu de descris. Copiii, cu toții bine intenționați, care abia așteptau să își cumpere câte ceva, discutau și se consultau cu colegii lor. Zarva, voia bună și sentimentul că fiecare dintre ei poate face diferența pluteau în aer.

Până la urmă, fiecare dintre noi a făcut o diferență, suma strânsă ajungând la puțin peste 30 000 de lei. Asta înseamnă că un copil a cheltuit, în medie, 30 de lei. Suma totală ne mai indică și faptul că în cele două zile de târg, de la ora 9 până la ora 16, s-au strâns aproximativ 2100 de lei/oră. WOW, astea da numere!

Sprijinul a fost uimitor și suntem mândri că acești bani au ajuns la o persoană care chiar are nevoie de ei. De asemenea, mulțumim profesorilor de la ciclul primar și gimnazial care au contribuit cu resurse materiale și celor care au făcut o mică "excursie" cu clasa până la târg.

În concluzie, târgul a fost clar un SUCCES și sperăm să mai fie organizate și alte astfel de evenimente!

Prieten este cel care atunci când îți întinde mâna, îți atinge inima. (Gabriel Garcia Marquez)

Pe această cale, vrem să îi urăm colegului nostru pentru care am organizat târgul multă, multă sănătate și multă putere pentru a trece cu bine peste acest moment dificil!

Suntem toți alături de el!

Activitatea desfășurată de Armata Română în școala noastră

Cum ni s-a părut această activitate ?

Faptul că a venit armata la noi în școală ni s-a părut o activitate foarte frumoasă și plăcută deoarece am înțeles cum este și ce reprezintă armata din perspectiva mai multor oameni specializați în acest domeniu. A fost o experiență minunată pe care ne-am bucura să o revedem!

Subiectele generale:

La început ne-au fost prezentate informații generale despre armată, în ce constă aceasta și ne-au fost prezențați oamenii care fac parte din Armata Română. După, fiecare persoană s-a prezentat. Unii ne-au spus povestea despre experiența proprie cu liceul, respectiv facultatea militară, încurajându-ne să optăm pentru acest domeniu, iar alții ne-au descris meseria pe care o au, respectiv echipamentul necesar. În final, am ieșit în curtea școlii.

Activitățile din curtea școlii:

Curtea școlii a fost amenajată corespunzător evenimentului: cu arme (putând fi observate de către elevi), diferite mulaje care reprezentau diverse posibile accidentări, uniformele corespunzătoare. Am vizionat o demonstrație a celor din armată, apoi am putut face poze cu aceștia.

Realizat de Antonia Enescu și
Ecaterina Maria Pavel, clasa a-VII-a E

URMEAZĂ...

ÎN CURÂND...

De Crăciun...

Consiliul elevilor pregătește o activitate în apropierea Crăciunului care să-i bucure pe toți elevii și profesorii școlii noastre.

Vă rugăm să așteptați colindătorii în datele de 13 și 14 decembrie! Colindătorii vor aduce fiecărui copil câte o scrisorică, un gând frumos care să încâlzească inimile tuturor.

Pentru ca activitatea să fie un succes, avem din nou nevoie de implicarea tuturor. De aceea, vă rugăm să realizați scrisori/bilete cu gânduri bune. Le puteți decora, le puteți colora, vă puteți lăsa imaginația să lucreze. Avem nevoie de cât mai multe biletele pentru a ne asigura că toți copiii primesc. **Pe 6 decembrie, copiii din Consiliul elevilor vor trece pe la fiecare clasă pentru a strânge biletelele realizate.**

În zilele în care vin colindătorii, aceștia îi vor lăsa pe toți copiii să extragă un biletel din cutia poștală a lui Moș Crăciun. Colindătorii noștri sunt profesioniști, îndrumați de doamna profesor Mihaela Haldan, aşa că vă rugăm să îi primiți cu ospitalitate!

Echipa noastră

se va mări în curând

Redactori: Bianca Alecu (VIII D), Sandu Daria (VIII D), Radu Alexandra (VII D), Sasha Gheorghiu (VII D), Andreea Călugăru (VII E), Daria Vasile (V D), Eva Tănăsescu (V D), Sofia Predescu (V D)

Redactor supraveghetor: Flavia Curăvalea

Colaboratori: Andra Codin (VI D), Biziniche Ana- Maria (VIII D), Bușe Anne-Marie (VIII D), Albu Iulia (VI D), Matei Frăsineanu (VII E), Alexandra Popa (VII E), Vasile Maria Diana (VII C), Vasilică Bianca (VIII D), Antonia Enescu (VII E), Ecaterina Maria Pavel (VII E)

Fotograf: Alexandru Calciu (VIII D)

Profesori colaboratori: Cătălina Felicia Pleșoiu, Iulia Borzan, Horia G. Georgescu, Antoaneta Pascu

Mulțumiri speciale lui Luca Strâmbeanu (VIII D) pentru site-ul făcut pentru revista noastră!

Dacă doriți să trimiteți articole pentru numerele viitoare, le puteți trimite la adresa de e-mail:

curavaleaflavia@yahoo.com